

strakte „Missionariater“ bestaa af mange mindre Distrikter, der have deres egen Kirkebygning (ikke at forveksle med de i Paragraffens 2det Stykke omhandlede Distrikter, der tillige have egen Præst). Benævnelsen „Sogn“ vilde derfor ikke passe for et „Missionariat“.

Naar det i Lovforslaget er anført, at Antallet af Præstegæld skal være *mindst* 10, er det for at muliggøre en eventuel Forøgelse af Antallet, uden at et nyt Lovforslag herom blev nødvendigt, men alene gennem Bevilling paa³ Finansloven. Den udtrykkelige Fremhæven af, at ogsaa Indfødte kunne beklæde Stillinger som Førstepræst i et Præstegæld, er et Udslag af Forslagets hele almindelige Tendens paa dette Omraade, jfr. det nedenfor til Paragraffens sidste Stykke bemærkede. Allerede nu ere i øvrigt Førstepræsterne i to Missionariater, Upernivik og Angmagssalik, indfødte.

Det er ej heller noget nyt, hvad der anføres i Paragraffens 2det Stykke om Distrikter indenfor Præstegældene, der betjenes af indfødte præsteviede Medhjælpere. Saadanne Distrikter findes for Tiden i Julianehaab søndre Missionariat (Frederiksdals Distrikt), Godthaab Missionariat (Fiskenæssets Distrikt) samt Holstenborg Missionariat (Sukkertoppens Distrikt, hvilket dog i visse Henseender indtager en noget mere selvstændig Stilling).

Da der efter Bestemmelsen i Paragraffens første Stykke kun vil have en Førstepræst for hvert Præstegæld, har man fundet Reglen i 3die Stykke nødvendig, idet det efter Omstændighederne vil kunne være ønskeligt, at den Præst, der maa ansættes som Andenpræst i det af Provsten bestyrede Præstegæld, har de for en Førstepræst krævede Kvalifikationer. Særlig er dette nødvendigt, naar Provsten, som det i den nærmeste Tid antagelig vil blive Tilfældet, tillige er Seminarieforsøger.

Medens man, som foran nævnt, har ændret den hidtil brugte Betegnelse „Missionariat“ til „Præstegæld“, har man ment at burde beholde Betegnelsen „Missionær“ som tilvant for de udsendte Førstepræster og som en ogsaa i sig selv passende Betegnelse for en *udsendt* Præst. Benævnelsen „indfødte Præst“ sigter til Indfødte, der ere udnævnte til Førstepræster, medens „præsteviet Overkateket“ er Betegnelsen for en Indfødte, der er præsteviet Medhjælper.

Tallet af præsteviede Medhjælpere — udsendte eller indfødte — skal efter Paragraffens 5te Stykke bestemmes ved Finanslovene, dog at 10 er fastsat som Maksimum.

Bestemmelsen i Paragraffens sidste Stykke sigter til Gennemførelsen af det allerede af den i de indledende Bemærkninger omhandlede Kommissionsbetænkning fra 1872 opstillede Krav: at Størstedelen af Præsterne i Grønland skulle udgaa fra Landets egne Børn, hvad Ministeriet maa anse for at være et Hovedpunkt i Lovforslaget, idet man i Overensstemmelse saavel med Biskoppen og Lektor i det grønlandske Sprog som med alle de danske Missionærer i Grønland maa antage, at det nu ikke bør opsættes længere at arbejde henimod Skabelsen af en indfødte grønlandsk Præstestand, og man kan ikke andet end give Biskoppen Ret, naar han i en fra ham over Lovforslaget indhentet Erklæring udtaler, at „efter at saa at sige alle Grønlændere, som staa under den danske Krone, nu i over et Hundredaar have været kristnede, vilde det være et Vidnesbyrd om, at enten det danske Missionsarbejde eller maaske selve Styrelsen af Grønland har været i væsentlig Grad fejlet, dersom det ikke nu var muligt i det mindste for den største Del at overlade den kirkelige Betjening af Grønland til indfødte Præster“. Det drejer sig heller ikke her om et pludseligt Spring, men kun om en naturlig Fortsættelse og Udvikling af de givne Forhold. Ikke alene har der nu — om end mere sporadisk — i over 30 Aar været anvendt indfødte Præster i Grønland; men gennem Kateket-Institutionen, der, som ovenfor bemærket, har været anvendt lige fra den grønlandske Missions Begyndelse, have Grønlænderne i vidt Omfang haft Lejlighed til som Medhjælpere at komme Præstegæringen paa nært Hold og derigennem at opdrages til denne.

Paa samme Maade har hele Lærergæringen i Børneskolen hvilet saa at sige udelukkende paa Grønlænderne selv, og have de kunnet magte denne Gerning — de Mangler, der utvivlsomt klæbe ved det grønlandske Skolevæsen, skyldes ikke Mangel paa Evner til Lærervirksomheden hos den indfødte Befolkning — er der ingen Grund til at tvivle om, at de ogsaa i større Omfang end hidtil ville kunne magte Præstens Gerning. I hvert Fald vil man næppe med nogen Vægt kunne benægte dette, uden at Forsøget er gjort, og da Lovforslaget jo ikke gaar videre, end at der — i Overensstemmelse med Lektors og Biskoppens Forslag — stadig vil blive 3 à 4 danske Førstepræster (deriblandt en Provst) og 2 à 3 udsendte danske præsteviede Medhjælpere i Grønland, er der formentlig sørget for, at Ud-